पुस्तकानां च लेखनाय लेखकानां वित्तं प्रदत्तमास्ते। तत् सर्वथा कालोचितमेव कर्तव्यमिति। एवमुक्त्वा स्वगृहं प्रति प्रस्थितः। गृहे गत्वा खदिरमयं लगुडं सज्जीकृत्य कपाटकोणैकदेशे संस्थाप्य सार्धप्रहरैकसमये भूयो ऽपि विहारद्वारमाश्रित्य स्थितः। ततश्च सर्वान् क्रमेण निष्क्रममाणान् गुरुप्रार्थनया स्वगृहमनयत्। ते ऽपि सर्वे कर्पटवित्त ५ लोभेन भक्तियुक्तानपि परिचितश्रावकान् परित्यज्य प्रहृष्टास्तस्य पृष्ठतो जग्मुः। अथवा साधिदमुच्यते।

एकाकी गृहसत्यक्तः पाणिपात्रो दिगम्बरः।
सो ऽपि संवाह्यते लोके तृष्णया पश्य कौतुकं॥१४॥
जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः। १०
चक्षुःश्रोत्रे च जीर्येते तृष्णिका तरुणायते॥१५॥

ततो नापितो ऽपि गृहमध्ये तान् प्रवेश्य द्वारं निभृतं विधाय लगुडप्रहारैः शिरसि तानताडयत्। ते ऽपि ताड्यमाना एके पञ्चत्वमुपागता अन्ये भिन्नमस्तकाः फूत्कर्तुमारेभिरे। अत्रान्तरे तदाक्रन्दशब्दमाकर्ण्य पुरकोट्टपालपुरुषाः समागताः। तैरभिहितं। भो किमेष नगर १५ मध्ये महान् कोलाहलः। तद्गम्यतां गम्यतामिति वदन्तः ते सर्वे तद्गृहं यावद्वेगाद्गत्वा पश्यन्ति। तावत् क्षपणका रुधिरप्लावितशरीरा नापितगृहात् पलायमाना दृष्टाः पृष्टाश्च। भो किमेतत्। ते प्रोचुर्यथावस्थितं नापितवृत्तान्तं। तैरपि नापितो दृढबन्धनबद्धो कृतशेषक्षपणकैः सह धर्माधिष्ठानं नीतः। कारणिकैः पृष्टश्च। भो किमेतद्भव २० ता कुकृत्यमनुष्ठितं। सो ऽब्रवीत्। भोः किं करोमि। मया श्रेष्ठिमणिभद्रगृहे दृष्ट एवंविधो व्यतिकरः। एतदभिधाय तेषां मणिभद्रवृत्तान्तं यथादृष्टमकथयत्। तैश्च मणिभद्राकारणाय कश्चित् प्रेषितः। तेन च गत्वा मणिभद्रः समानीतः। तैः स पृष्टः। भो श्रेष्ठिन् किं त्वया कश्चित् क्षपणकः व्यापादितः। ततस्तेनापि सर्वः क्षपणकवृ २५